

kommunen er forpligtet til at sørge for. Der er således *typisk* tale om personer, som tidligere har haft en ganske almindelig livsførelse, men som på grund af en senere erhvervet mental svækkelse af forværende karakter ikke længere kan hjælpes inden for de bestående fysiske rammer.

På denne baggrund findes værger, som typisk vil have et indgående kendskab til den pågældende, og kommunen eller amtskommunen at kunne vurdere, jfr. stk. 4, om disse personers særlige behov for et væsentligt stigende eller ændret pleje- og omsorgsbehov, som følge af den aldersbetingede eller senere erhvervede mentale svækkelse, nødvendiggør en flytning, når de i stk. 2, nr. 1 og nr. 2, omhandlede betingelser er opfyldt. Er værger og kommunen eller amtskommunen ikke enige, foreslås, at kommunen eller amtskommunen indstiller til det sociale nævns afgørelse, om flytning kan foretages.

Reglen vil således omfatte personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, hvor den psykiske funktionsnedsættelse er en følge af en aldersbetinget eller senere erhvervet mental svækkelse, der er fremadskridende, som nødvendiggør et væsentligt stigende eller ændret pleje- og omsorgsbehov.

Hovedanvendelsesområdet for den foreslåede regel i stk. 2 vil typisk være personer med aldersbetinget demens. Ved senere erhvervet mentale svækkelse forstås en i de voksne år erhvervet mental svækkelse.

Personkredsen i stk. 2 vil også omfatte andre, der ofte sent i deres livsforløb rammes af andre former for fremadskridende mental svækkelse. Eksempelvis vil der kunne være tale om personer, hvor belastningen efter alvorlig sygdom, følger efter apopleksi, hjerneblødning eller hjernetraumer eller andet bliver den faktor, der udløser en progredierende svækkelse af pågældendes mentale tilstand. Det afgørende er således den fremadskridende mentale svækkelse, og ikke den udløsende faktor. Udviklingshæmmede, der rammes af en fremadskridende mental svækkelse, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen i stk. 2.

Personer der har en betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, men hvor den psykiske funktionsnedsættelse ikke er fremadskridende, er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 2. Disse personer vil ikke have et væsentligt stigende eller ændret pleje- og omsorgsbehov.

En person med en medfødt betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne typisk en udviklingshæmmede, hvor den psykiske funktionsnedsættelse ikke senere i de voksne år vil være fremadskridende, vil således ikke være omfattet reglen.

Der skal foreligge den fornødne speciallægefaglige dokumentation for den pågældendes psykiske funktionsnedsættelse samt for, at denne funktionsnedsættelse forhindrer personen i selvstændigt at varetage egne interesser.

Hvis en person, der er omfattet af den beskrevne personkreds, positivt modsætter sig flytningen, vil personen ikke være omfattet af stk. 2. I så fald vil bestemmelsen i stk. 1, finde anvendelse.

Flytningen skal ske af hensyn til den pågældende, jfr. dog nedenfor under stk. 3, om hensynet til en eventuel ægtefælle m.v.

Til § 109 e, stk. 3

I de tilfælde, hvor en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende hidtil har bidraget med varetage af den nødvendige hjælp samt opsyn i forhold til den pågældende og hvor en ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere føler sig i stand til at kunne løfte denne byrde, skal der i afgørelsen om en flytning indgå et hensyn hertil.

I de situationer, hvor eksempelvis en svært dement person har kunnet forblive i sit eget hjem, fordi en ægtefælle, samlever eller anden pårørende har været til stede og har kunnet yde en del af denne hjælp, skal der således indgå et hensyn til dennes mulighed for at føre en normal tilværelse uden at blive påført store belastninger.

Til § 109 e, stk. 4

Hvis den af statsamtet beskikkede værger er enig i kommunens eller amtskommunens indstilling om optagelse i et bestemt botilbud, skal det sociale nævn efter bestemmelsen ikke træffe afgørelse i sagen, med mindre afgørelsen påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Værgens vurdering af kommunens eller amtskommunens indstilling om optagelse i et bestemt botilbud er således afgørende for, om det sociale nævn altid skal behandle sagen eller kun efter en konkret klage over kommunens eller amtskommunens afgørelse.

Til nr. 5

§ 109 h, gælder herefter alene i de i § 109 c og i de i § 109 e, stk. 1 nævnte tilfælde, idet der for så vidt angår de i stk. 2 nævnte tilfælde ikke vil være tale om interessermodsatninger hos de forskellige parter til spørgsmålet om en flytning. En advokat findes således ikke at kunne bistå den pågældende med varetage af yderligere hensyn i disse tilfælde.